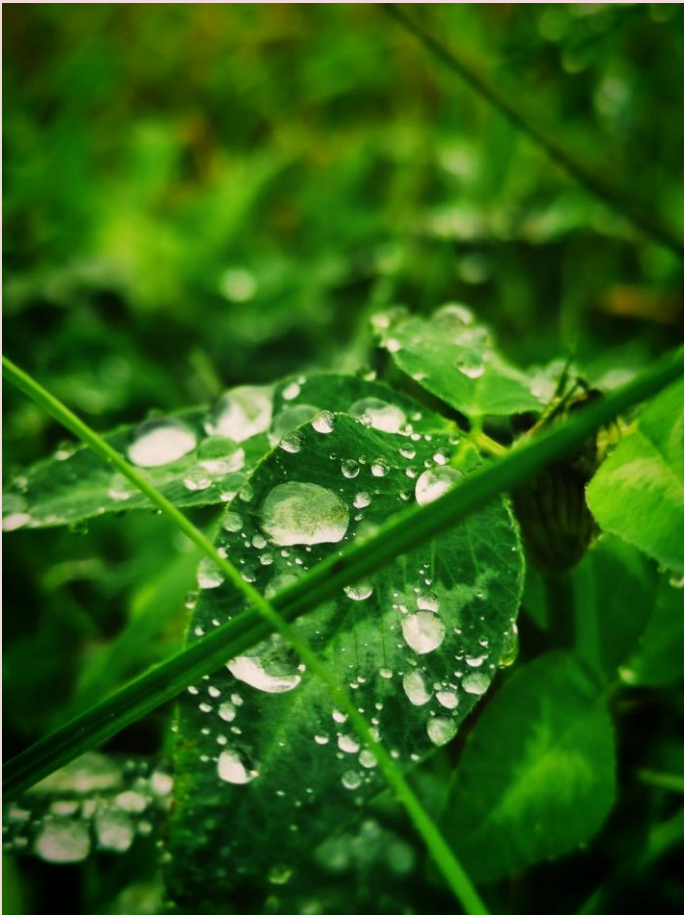

ŠVĖKŠNOS „SAULĖS“ GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

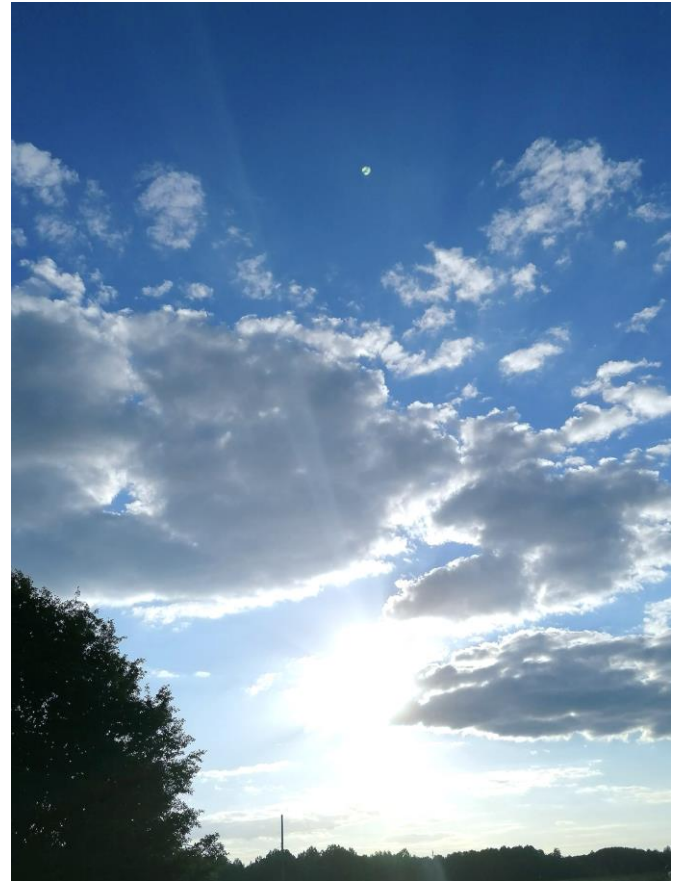
Rasvita Kundrotaitė

Birželis

Be šito aukštybių dangaus
Ir be žemės gyvent negaliu!
Rieškučiomis lietrasą semia
Žalioji veja prie namų.
Einu per žaliuojančią žemę
Lietaus pažymėtu keliu:
Išmintos čia pėdos pelenės
Sulig karalaičio kartu.

Tomo Chockevičiaus nuotrauka.

Guodos Oželytės nuotrauka.

Kristijanas Jasionis

Ar yra prasmė?

Ar yra gyvenimo prasmė šiam gražiame pasauly,
Kur tiek sunkumų ir džiaugsmų,
Kur vis kaskart ryškiau sušvinta saulė?
Ar yra gyvenimo prasmė šiam gražiame pasauly,
Kur sielą žeidžia tūkstančiai strėlių
Ir neleidžia atsikvėpt apgaulė?
Ar yra gyvenimo prasmė šiam gražiame pasauly,
Kur tiek sunkumų ir džiaugsmų?

Mokinių mintys

Šiandienos pasaulio ryšys su gamta

Dabar mes visi labai nutolę nuo gamtos. Daugelis pamiršo, kad esame gamtos vaikai. Kiti mato tik paprastą mišką, paprastą medį ar gražų gamtos kūrinį. Vis dėlto ar galėtume išgyventi be miškų ir medžių? Atsakymas paprastas – ne. Miškai ne tik valo mūsų orą, bet ir yra mūsų namai. Jais galime grožėtis visais metų laikais.

Miškas yra kaip knyga, tik reikia ją mokėti skaityti. Išmokus ją skaityti, ryšys dar labiau sustiprėja. Aš be gamtos negalėčiau išgyventi, nes ji man padeda nusiraminti ir pabėgti nuo kasdienybės.

Raminta Stirbytė

Šiandienos žmogaus ryšys su gamta yra silpnas, jauni žmonės labai mažai gerbia gamtą. Yra žmonių, kurie supranta, kad gamta yra be galo svarbi mūsų išgyvenimui. Gamta reikalauja didelės pagarbos, nemokėdami gerbti aplinkos, nesugebėsime gerbti nei savęs, nei kitų žmonių. Yra gaila, kai matai šiukšlių pakelėse ar net pačiame miške. Ar sunkiau paimti, nei teršti? Žmonės visai nebenori nieko daryti, o po to skundžiasi, kad gamta miršta. Trūksta supratimo.

Vakarė Alonderytė

Yra žmonių, kurie labai myli gamtą, ją puoselėja. Kiekvienas pasodintas medelis kaip mūsų sielos dalis, ir mes norim, kad ji užaugtų. Taip pat yra ir žmonių grupė, kuri naikina mūsų gamtą.

Arnas Glicas

Šiomis dienomis miškas nėra toks vertingas, šiais laikais yra vertingesnis medis – jį nukerta, ir niekas nepagalvoja, kad ten turėjo lizdą paukščiukai, kad prie to medžio lankėsi briedis ar kiti miško gyvūnai. Bet yra tokių, kurie labai grožisi kraštovaizdžiu ir vertina gamtą: medžius, augalus, gyvūnus. Pasivaikščiojimas miške išvalo mintis ir leidžia atsipalaiduoti, jaučiasi ramybė, geriau nei išsipasakoti draugui, nes negali žinoti, ar draugas tikras, o miškas tavęs niekada neišduos.

Dainora Jonikaitė

Seniau gamta mūsų protėviams buvo tikėjimo šaltinis. Ją nuolat siedavo su deivėmis ir dievais, jų atliktais darbais. Labai buvo vertinami augalai, medžiai, dangiški kūnai, dieviški reiškiniai, garbinami gyvūnai. Įvairiais sunkiais laikotarpiais gamta buvo žmonių slėptuvė nuo priešų, šalčio, nelaimių, marų, karų ir net religinis prieglobstis. Gaila, bet bėgant laikui pradėjome jos taip nebeįvertinti ir nebesaugoti, kaip kad saugojo mūsų protėvių kartos. Vienas iš palinkėjimų šią vasarą – pradėti gražiau elgtis su gamta, ją tausoti ir jos neteršti bei būti dėkingiems už viską, ką jos dėka turime.

Odetta Grigalaukaitė

Odetos Grigalaukaitės nuotrauka.

Projektas**Mano literatūrinės patirties bagažas**

Mokslo metų pabaigoje 7b klasės mokiniai leidosi į netiesioginę literatūrinę kelionę. Į savo literatūrinės patirties lagaminą reikėjo susidėti labiausiai patikusius autorius, kūrinius, veikėjus, citatas – tai, kas padėjo tobulėti, kas labiausiai žavėjo. Taip pat savo žodžiams, kūrinių citatoms rinko tinkamas iliustracijas iš aplinkos. Projektus mokiniai pristatė klasėje. „Saulės delne“ publikuoja keletą fragmentų.

Emilijus Lapinskas

Ko šiais metais išmokau, ką supratau ir kas man labiausiai patiko?

Literatūra moko daug dalykų. Ji suteikia galimybę patirti daug emocijų ir išgyvenimų, padeda pažvelgti į tarpusavio santykius. Mane literatūra išmokė kruopščiai atlikti darbus, suprasti ir pažinti daug dalykų. Man patinka literatūra, nes ji yra viena iš gražiausių meno šakų, dar man labai patinka diskutuoti apie kiekvieną literatūros kūrinį.

Mėgstamiausi autoriai ir jų kūriniai.

Visi autoriai turi įdomų, savitą stilių, bet jeigu turėčiau išsirinkti savo mėgstamiausius autorius ir jų kūrinius, tai pasirinkčiau Vytautą Mačernį ir jo laiškus, Kazį Binkį ir jo pjesę „Atžalynas“ bei Bernardą Brazdžionį ir jo eilėraštį „Per pasaulį keliauja žmogus“. Pasirinkau šiuos autorius dėl to, nes man labai patiko jų gyvenimo istorijos ir faktai.

Mano požiūris į literatūrą.

Na, kiek jau visi žinome, šiuolaikiniame pasaulyje žmonės nebėra labai susidomėję skaityti knygas arba labiau susipažinti su jomis, bet, mano nuomone, knygos yra labai naudingos ir reikalingos šiuolaikinei visuomenei ir ypač jaunimui. Knygų yra visokių: kurios gali tave nukelti atgal laiku, yra knygų apie augaliją ir dar labai įdomių rūšių knygų. Man labiausiai patinka eilėraščių ir prozinių pasakojimų knygos. Taip pat visos knygos lavina vaizduotę ir kalbėjimo išraiškas.

Kristijanas Jasionis

Mane sužavėjo Kazys Binkis ir jo eilėraščių rinkinys „Šimtas pavasarių“.

Asmenybė. Poetas save laikė gyvu, laisvos sielos žmogumi, sodžiuje jį praminė „vėjavaikiu“. „Toks vardas man be galo patiko, nes vėjui nuo mažų dienų pavydėjau.“

Vienas iš jo eilėraščių ir mano požiūris į jį. Eilėraščio „Vėjavaikis“ lyrinis subjektas tai tarsi rašytojo prototipas.

Eilėraščio žmogus tarsi susilieja su gamta, tampa jos vaiku, džiaugiasi jos teikiamais malonumais, žavisi gamtos grožiu.

Pasikinkęs jauną vėją,

Vėtrą šaunią apkabinęs, -

Leidžiuos per padangių plynę

Su pavasariu lenktyniais.

Mano išvalgos. Man patinka tiek jo kūryba, tiek paprastumas asmenybėje, linksmumas, gyvenimo džiaugsmas ir meilė gamtai.

Selmos Lagerlof „Portugalijos karalius“.

Kristijano Jasionio nuotrauka.

Mano mintys apie kūrinį ir pagrindiniai akcentai. Šis kūrinys man padėjo susikurti naują požiūrį į vaikų ir tėvų santykius, tarpusavio supratimą. Jame skamba besąlygiška tėvo meilės dukrai tema. Šis kūrinys kelia du pagrindinius klausimus: ar mylėti iki išprotėjimo tikrai yra meilė? Ar tai tiesiog noras pasisavinti kitą žmogų, varžyti jo laisvę ir apsisprendimą?

„- Ar tai tėvas? Negi jis išėjo iš proto?“

- Taip, - atsakė Katryna. Iš susijaudinimo ji pravirko ir užsidengė veidą prikyšte.

- Ar tai dėl manęs taip atsitiko?

- Gerasis Dievas iš mielaširdystės padarė tai dėl jo, - raudėjo Katryna. - Jis matė, kad tėvui per sunku pakelti tą smūgį.“

Nukelta į 4 p.

Atkelta iš 3 p.

Mano literatūrinės patirties bagažas

Erika Liorencaitė

Žiulis Vernas man patinka, nes jis buvo labai darbštus, užsispyręs ir rašydamas knygas sugebėjo gauti advokato diplomą.

Vienas iš įsimintiniausių veikėjų man yra Dikas Sendas iš knygos „Penkiolikos metų kapitonas“.

Dikas Sendas man patinka, nes jis yra darbštus ir visą laiką siekia savo svajonių.

„Likimas beveik visuomet šypsosi tiems, kurie išdrįsta, o ne drąsuoliams. Drąsuolis kartais ką nors daro nepagalvojęs; drįstantis pirmiau pagalvoja, paskui daro.“

Vytautas Mačernis man patinka tuo, kad jis buvo jautrios sielos ir neabejingas savo tėvynei Lietuvai.

Savo sielą, alkaną kaip žvėrį,

Maitinu geriausiais žemės vaisiais:

Mokslu ir menu; tegu ji gėris

Spalvomis ir tonais įkvėptaisiais.

Šiais mokslo metais per literatūros pamokas išmokau labai daug – ko, manau, niekada nepamiršiu.

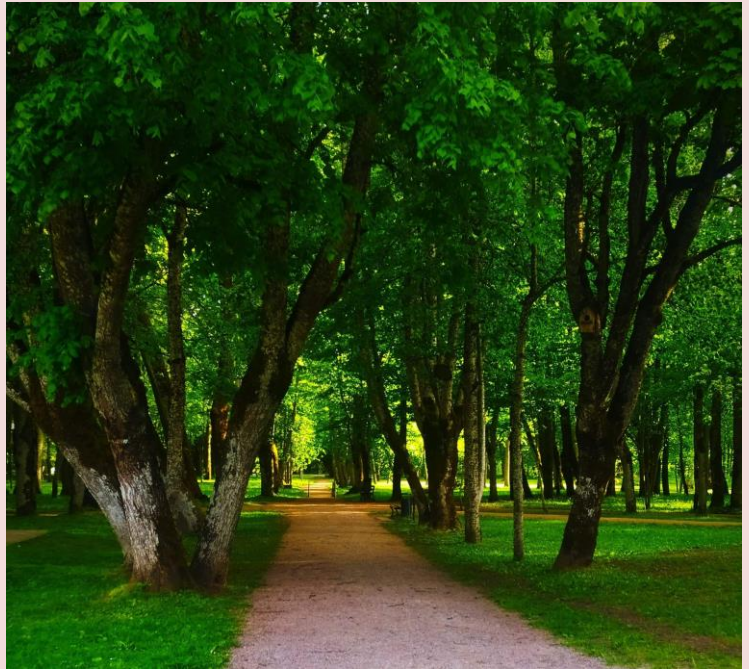

Erikos Liorencaitės nuotraukų koliažas.

Parengė Rasvita Kundrotaitė

Mantas Zaramba

Nesibaigiantis takelis

Manto Zarambos nuotrauka.

Vieną rytą prabudau ir prieš akis išvydau ne kambario sieną, bet medžiais apaugusį takelį. Atsikėliau iš lovos, apsiaviau batus ir pradėjau eiti tuo keistu takeliu.

Einu einu, o takelis vis siaurėja, įvairiausių augalų vis daugėja. Ir kai jau nebegalėjau prasibrauti, pro kamienų plyšelį pamačiau savo kambarį! Tiesiog apstulbau: jame gyveno voverės, vietoj mano daiktų gulėjo įvairiausio dydžio riešutai, augo medžiai ir krūmai, žydėjo milžiniškos gėlės. Norėjau sušukti, kad viskas dingtų iš mano kambario. Bet aš nebeturėjau balso!

Baisiai išsigandęs pabandžiau dar kartą sušukti. Ir tada aš... pabudau. Iš tiesų augo medžiai ir krūmai, žydėjo gėlės, lakstė voverės. Bet už lango ☺.

Laikraštį rengia Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos žurnalistų būrelis
(vadovė – mokytoja Rasvita Kundrotaitė).

Laikraštį rasite gimnazijos tinklapyje www.saule.silute.lm.lt/